

lange Zeit bei rund 0°, im Dezember sogar bei +2°, liegt, wirkt dies nicht gesangstimulierend aber nach Kälte lösen dieselben Temperaturen ganz deutlich den Gesang aus. Als ein Parallellfall wird der Gesang und die Begattungen zweier *Pyrrhula pyrrhula*-Paare angeführt, die neugefangen 1. XII. 1949 ins Zimmer gebracht wurden, und die obwohl die Tageslänge dieselbe wie draussen war, nach 5 Tagen die genannten Balzerscheinungen zeigten. Diese Aktivität flaute aber trotz unveränderten Bedingungen schnell wieder ab, und erst Ende Februar fingen die Vögel wieder an zu singen und im März zu balzen. — Der Verf. spricht die Hypothese aus, dass der Temperaturanstieg mitten im Winter nur so lange wirksam ist, wie die Vögel noch für die niedrige Temperatur adaptiert sind und die Umgebung deshalb sensorisch als »warm« empfunden wird. Die Wirkung geht wohl über die Hypophyse auf die Gonaden über.

Vielleicht ist der (im Jahre 1948 festgestellte) verhältnismässig späte Gesangsbeginn der Kohlmeisen NW-Deutschlands eine Folge des maritimen Klimas, in dem derartige gesangsauslösende Temperaturschwankungen verhältnismässig selten sind.

Piirteitä Purmon pitäjän linnustosta linjatutkimuksen perusteella.

KAARLO NURMINEN

Purmon pitäjä sijaitsee Etelä-Pohjanmaan pohjoisosassa n. 25 km Pietarsaaresta sisämaahan päin. Se on luonteeltaan maatalouspitäjä, jonka läpi virtaavan Purmonjoen varrelle asutus keskittyy. Linjatutkimuksen mukaan on pitäjässä metsää 46,3%, peltoa 26% ja suota 26,5%.

Tutkimus on tapahtunut linjamenetelmän avulla, jossa on käytetty 50 m levyistä peruslinjaa. Havaitsemisessa linjoilla kulkiessa ja pariluvun määräämisessä on käytetty E. MERIKALLION¹⁾ väitöskirjassaan (siv. 10—11) esittämiä periaatteita. Tutkimusaika on ollut 29. V.—26. VI. 1949. Linjoilta on suoritettu havainnontekoa keskimäärin klo 4.20—9.00. Linjoja on kaikkiaan 13 (yhteispituus 56 km), josta 12 on kohtisuoraan Purmonjoen laaksoa vastaan. Lisäksi on tutkittu kaikki Purmon järvet, jotka ovat pieniä, matalia ja pääosaksi kasvillisuuden vallassa.

¹⁾ Über regionale Verbreitung und Anzahl der Landvögel in Süd- und Mittelfinnland, besonders in deren östlichen Teilen, im Lichte von quantitativen Untersuchungen. *Annales »Vanamo»* 12, N:o 1. Helsinki 1946.

I. Pitäjän maalinnusto.

Dominantit.

	Dominanssi	Tiheys
<i>Fringilla coelebs</i>	22,1	22,5
<i>Emberiza citrinella</i>	10,7	11,6
<i>Parus cristatus</i>	6,3	6,4
<i>Turdus pilaris</i>	6,3	6,4
<i>Anthus trivialis</i>	6,0	6,1

Influentit.

<i>Phylloscopus trochilus</i>	3,9	4,0
<i>Turdus ericetorum</i>	3,9	4,0
<i>Regulus regulus</i>	3,5	3,6
<i>Saxicola rubetra</i>	3,5	3,6
<i>Parus atricapillus</i>	2,8	2,9
<i>Tetrao urogallus</i>	2,8	2,9
<i>Parus major</i>	2,4	2,5
<i>Sylvia borin</i>	2,4	2,5
<i>Erithacus rubecula</i>	2,1	2,2

Maalinnuston tiheys: 102 paria/km².

Linnuston jakaantuminen eri biotoopeille.**1. Asutusseudun linnusto.**

Dominantit.

	Dominanssi	Tiheys
<i>Emberiza citrinella</i>	25,5	38,2
<i>Turdus pilaris</i>	16,0	23,8
<i>Saxicola rubetra</i>	8,9	13,0
<i>Fringilla coelebs</i>	6,2	9,2
<i>Phylloscopus trochilus</i>	6,2	9,2
<i>Anthus trivialis</i>	5,3	7,9

Influentit.

<i>Hirundo rustica</i>	3,5	5,3
<i>Alauda arvensis</i>	3,5	5,3
<i>Passer domesticus</i>	2,6	4,0
<i>Parus major</i>	2,6	4,0
<i>Oenanthe oenanthe</i>	2,6	4,0

Edellisten lisäksi seur. lajeista on tavattu peruslinjalla 2 paria: *Corvus corone*, *Pica pica*, *Motacilla alba*, *Sylvia communis*, *Sylvia*

curruca, *Numenius arquata*; 1 pari: *Sturnus vulgaris*, *Motacilla flava*, *Phoenicurus phoenicurus*, *Delichon urbica*, *Perdix perdix*.

Seuraavat on nähty peruslinjan ulkopuolella: *Chloris chloris*, *Emberiza hortulana*, *Lanius collurio*, *Riparia riparia*, *Apus apus*, *Columba livia*, *Jynx torquilla*, *Falco tinnunculus*.

2. Metsien linnusto.

Dominantit.

	Dominanssi	Tiheys
<i>Fringilla coelebs</i>	33,0	31,0
<i>Parus cristatus</i>	10,9	10,4
<i>Turdus ericetorum</i>	6,8	6,4
<i>Regulus regulus</i>	6,1	5,8

Influentit.

	Dominanssi	Tiheys
<i>Parus atricapillus</i>	4,9	4,6
<i>Anthus trivialis</i>	3,6	3,5
<i>Erithacus rubecula</i>	3,6	3,5
<i>Carduelis spinus</i>	3,0	2,9
<i>Muscicapa striata</i>	3,0	2,9
<i>Sylvia borin</i>	3,0	2,9
<i>Lyrurus tetrix</i>	3,0	2,9
<i>Parus major</i>	2,4	2,3
<i>Phylloscopus trochilus</i>	2,4	2,3

Edellisten lisäksi tavattu peruslinjalla 3 paria: *Loxia curvirostra*, *Tetrao urogallus*; 2 paria: *Garrulus glandarius*, *Emberiza rustica*, *Phylloscopus collybita*; 1 pari: *Carduelis flammea*, *Pyrrhula pyrrhula*, *Fringilla montifringilla*, *Certhia familiaris*, *Muscicapa hypoleuca*, *Dendrocopos major*, *Dryocopus martius*, *Tetrastes bonasia*.

Peruslinjan ulkopuolella nähty: *Cractes infaustus*, *Parus ater*, *Aegithalos caudatus*, *Hippolais icterina*, *Turdus viscivorus*, *Turdus musicus*, *Dendrocopos minor*, *Cuculus canorus*, *Bubo bubo*, *Falco columbarius*, *Buteo buteo*, *Accipiter gentilis*, *Accipiter nisus*, *Columba palumbus*, *Scolopax rusticola*.

3. Rämeyden, nevojen ja rantojen linnusto.

Peruslinjalla: *Anthus trivialis* 6 paria, *Tetrao urogallus* 4 paria, *Fringilla coelebs* 2 paria, *Emberiza rustica* 1 pari, *Numenius arquata* 1 pari.

Peruslinjan ulkopuolella: *Anthus pratensis*, *Acrocephalus schoenobaenus*, *Emberiza schoeniclus*, *Riparia riparia*, *Scolopax rusticola*, *Capella gallinago*, *Tringa hypoleucos*, *Tringa glareola*, *Charadrius dubius*, *Vanellus vanellus*, *Grus grus*, *Lagopus lagopus*.

II. Järvien linnusto.

	Brännsjön	Hemsjön	Kalisjön	Lill-Sääksjärvi	Narssjön	Sandknabbsjön	Sexsjön	Storbacksjön
<i>Anas platyrhynchos</i>		+	+	+	+	+	+	+
<i>Anas crecca</i>		+	+			+	+	+
<i>Anas penelope</i>	+	+	+	+	+		+	
<i>Bucephala clangula</i>		+	+	+	+		+	
<i>Podiceps auritus</i>	+	+	+					
<i>Aythya fuligula</i>	+	+	+	+		+	+	+
<i>Colymbus arcticus</i>							+	
<i>Larus fuscus</i>					+			

+ = esiintyy ko. järvellä.

Zusammenfassung: Züge aus der Vogelfauna des Kirchspiels Purmo auf Grund von Linientaxierungen. In der Zeit zwischen dem 29. V. und 26. VI. 1949 hat der Verfasser die Vogelfauna verschiedener Biotope im Kirchspiel Purmo (63° 30' N, 23° O) in Süd-Pohjanmaa untersucht. Die Untersuchung wurde mit Hilfe der Linientaxierungsmethode durchgeführt; 13 Linien mit einer gemeinsamen Länge von 56 km. Die Dominanz- und Dichtewerte, die für die Landvogelfauna erhalten wurden, sind auf S. 17 (oben) berechnet. Die Verteilung der Vogelfauna in den verschiedenen Biotope ist aus den Tabellen auf S. 17—19 ersichtlich (asutusseudun linnusto = Vögel der besiedelten Genden, metsien linnusto = Waldvögel, rämeyden, nevojen ja rantojen linnusto = Bruch-, Moor- und Strandvögel). Zum Schluss wird die Vogelfauna aller Seen des Kirchspiels besprochen.